

Ceturtdiena, 2008. gada 17. janvāris

9. atzinīgi novērtē apstākli, ka nesēn ievēlētais parlaments nodemonstrēja neatkarību, ievēlot *Kenneth Marende* par savu priekšsēdētāju, un uzsver nozīmīgo lomu, kāda šim parlamentam jāspēlē pilsonisko brīvību atjaunošanā Kenijā;
10. prasa īstenot konkrētus pasākumus attiecībā uz patiesi objektīvas Vēlēšanu komisijas izveidi, lai turpmāk vēlēšanas būtu brīvas un godīgas;
11. atzīmē KVK priekšsēdētāja *Samuel Kivuitu* paziņojumu, kurš ir distancējies no plašsaziņas līdzekļos publicētajiem prezidenta vēlēšanu rezultātiem un pieprasījis veikt neatkarīgu izmeklēšanu saistībā ar aizdomām par krāpšanu;
12. prasa organizēt jaunas prezidenta vēlēšanas, ja tiek pierādīts, ka neatkarīgai struktūrai nav iespējams veikt ticamu un godīgu prezidenta vēlēšanās nodoto balsu atkārtotu skaitīšanu;
13. pauž nožēlu par to zaudēto iespēju nostiprināt un turpināt pilnveidot vēlēšanu norisi un plašākas demokrātiskas norises, kuru sniedza 2007. gada vispārējās vēlēšanas;
14. aicina politisko partiju vadītājus uzņemties atbildību par turpmākas vardarbības novēršanu valstī, pierādīt apņemšanos ievērot tiesiskumu un nodrošināt cilvēktiesību ievērošanu;
15. pauž nopietnas bažas par pašreizējās ekonomiskās krīzes sociālajām sekām un to graužošo ietekmi uz valsts sociāli ekonomisko attīstību, kā arī par sekām, kas ietekmē to kaimiņvalstu ekonomiku, kuras lielā mērā ir atkarīgas no Kenijas infrastruktūras un kuru humanitāro situāciju ietekmē šī krīze;
16. aicina Kenijas valdību un Komisiju ātri nodrošināt gan humāno palīdzību valsts iekšienē pārvietotajām personām, gan cilvēkresursus humānās palīdzības sniegšanai;
17. aicina atbildīgās iestādes nodrošināt iespēju presē brīvi un neatkarīgi paust viedokli un nekavējoties atjaunot tiesraides;
18. pauž nožēlu par *Kibaki* valdībai uzreiz pēc vēlēšanām sniegto palīdzību no Eiropas Attīstības Fonda budžeta, jo šo rīcību varētu kļūdaini uzskatīt par politiski tendenciozu, un prasa iesaldēt visas turpmākās finanšu līdzekļu izmaksas Kenijas valdībai līdz brīdim, kad tiks rasts risinājums pašreizējai krīzei;
19. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, dalībvalstu valdībām, Kenijas valdībai, ĀKK un ES Apvienotās parlamentārās asamblejas līdzpriekšsēdētājiem, Āfrikas Savienības Komisijas un Izpildu padomes priekšsēdētājiem.

Sieviešu loma rūpniecībā

P6_TA(2008)0019

Eiropas Parlamenta 2008. gada 17. janvāra rezolūcija par sieviešu lomu rūpniecībā (2007/2197(INI))

(2009/C 41 E/09)

Eiropas Parlaments,

— ņemot vērā EK līguma 2. pantu un 3. panta 2. punktu, kā arī 141. un 157. pantu,

— ņemot vērā 2007. gada 12. decembrī⁽¹⁾ parakstīto Eiropas Savienības Pamattiesību hartu, jo īpaši tās 15., 23., 27., 28. un 31. pantu,

---

⁽¹⁾ OV C 303, 14.12.2007., 1. lpp.

Ceturtdiena, 2008. gada 17. janvāris

- ņemot vērā Komisijas 2005. gada 5. oktobra paziņojumu “Kopienas Lisabonas programmas īstenošana: Politikas pamats ES apstrādes rūpniecības stiprināšanai — ceļā uz integrētāku pieeju rūpniecības politikai” (COM(2005)0474),
  - ņemot vērā Komisijas 2007. gada 18. jūlija paziņojumu Eiropas Parlamentam, Padomei, Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai “Likvidēt atšķirības sieviešu un vīriešu darba samaksā” (COM(2007)0424),
  - ņemot vērā Komisijas ziņojumu par rūpnieciskajām attiecībām Eiropā 2006. gadā,
  - ņemot vērā 2006. gadā publicēto Komisijas ziņojumu par Eiropas nozaru sociālā dialoga jaunākajām attīstības tendencēm,
  - ņemot vērā Starptautiskās darba organizācijas konvencijas un ieteikumus par dzimumu līdztiesību darbā,
  - ņemot vērā pasākumu kopumu saistībā ar vīriešu un sieviešu līdztiesību, kuru parakstījuši Eiropas sociālie partneri,
  - ņemot vērā 2007. gada 23. maija rezolūciju par pienācīgas kvalitātes darba visiem veicināšanu⁽¹⁾,
  - ņemot vērā Parlamenta 2002. gada 25. septembra rezolūciju par sieviešu pārstāvniecību Eiropas Savienības sociālo partneru vidū⁽²⁾,
  - ņemot vērā tā 2000. gada 3. februāra rezolūciju par Komisijas paziņojumu “Sievietes un zinātne — sieviešu iesaistīšana, lai paplašinātu pētniecību Eiropā”⁽³⁾,
  - ņemot vērā Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas 2007. gada 5. jūnijā organizēto atklāto uzklaušāšanu par sieviešu lomu rūpniecībā,
  - ņemot vērā Reglamenta 45. pantu,
  - ņemot vērā Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas ziņojumu un Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas atzinumu (A6-0519/2007),
- A. tā kā ir svarīgi saglabāt rūpniecības stratēģisko nozīmi dažādās Eiropas Savienības dalībvalstīs labklājības un darba vietu veidošanā;
- B. tā kā joprojām pastāvošie stereotipi, izvēloties sieviešu izglītības un profesionālo virzienu, veicina nevienlīdzīgu izglītības un profesiju sadali rūpniecības nozarē;
- C. tā kā sieviešu lomai rūpniecībā aizvien būtu jābalstās uz līdztiesības principu attiecībā uz darba samaksu un izaugsmes perspektīvām, lai nodrošinātu sieviešu plašāku līdzdalību tajās darbības jomās, kuras netiek uzskatītas par tipisku sieviešu darbību;
- D. tā kā sieviešu loma rūpniecībā ir neviendabīga, jo to nodarbinātības līmenis dažādās nozarēs ir atšķirīgs, proti, sievietes pārlieku lielā mērā nodarbinātas dažās no tām (tekstilizstrādājumi, apģērbs, izšuvumi, apavi, korķa izstrādājumi, elektroinstalācijas, elektriskās un elektroniskās iekārtas un pārtika), savukārt augsto tehnoloģiju nozarēs nodarbinātības līmenis ir pārlieku zems, tādējādi izraisot atšķirīgas problēmas, ar kādām nākas saskarties;
- E. tā kā šķēršļi, kas saistīti ar dzimumu, joprojām kavē sieviešu izvirzīšanos rūpniecības jomā, taču šie šķēršļi mūsdienās ir grūtāk pamanāmi nekā agrāk;

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2007)0206.

⁽²⁾ OV C 273 E, 14.11.2003., 169. lpp.

⁽³⁾ OV C 309, 27.10.2000., 57. lpp.

Ceturtdiena, 2008. gada 17. janvāris

- F. tā kā nozarēs, kurās sievietes ir lielākā darbaņēmēju daļa, pārsvarā ir zemāka darba samaksa, kas liecina par diskriminējošu attieksmi pret sieviešu darbu; tā kā kolektīvajos darba līgumos kopumā nav pietiekami ņemts vērā dzimumu līdztiesības aspekts un sieviešu īpašās vajadzības, un tā kā jāveic stingrāki pasākumi, lai nodrošinātu, ka tiek precīzi īstenoti esošie tiesību akti;
- G. tā kā vidēji gandrīz 14 % no ES nodarbinātajām sievietēm strādā rūpniecībā, bet dažās valstīs šis rādītājs pārsniedz 25 %, tā kā vidēji vairāk nekā 21 % ir nodarbināts nepilnu darba laiku, un sievietes ir 65 % no darbaņēmējiem, kas rūpniecības nozarē strādā nepilnu darba laiku;
- H. tā kā katra uzņēmuma pienākums neatkarīgi no tā lieluma un darbības nozares ir ievērot līdztiesības principu darbā;
- I. tā kā sievietes, kuras strādā gadījuma darbus, nepilnu darba laiku vai uz pagaidu līguma pamata, parasti ir vairāk diskriminētas, jo īpaši tad, kad viņas kļūst mātes, un viņām ir mazāk pamata, mūžizglītības un profesionālās apmācības iespēju; tā kā sievietes, kuras strādā gadījuma darbus vai nepilnu darba dienu, bieži vien nespēj nepārtraukti veikt iemaksas pensiju fondā un tāpēc pakļautas lielākam riskam, ka viņām nebūs pietiekamu ienākumu, lai sevi apgādātu vecumdienās;
- J. tā kā integrētajā skatījumā uz rūpniecības politiku, kas paredzēts iepriekš minētajā Komisijas 2005. gada 5. oktobra paziņojumā, kā mērķi iekļauti tautsaimniecības un ekonomiskā kohēzija, tomēr dzimuma aspekti nav pietiekami ņemti vērā;
- K. tā kā 99 % apstrādes rūpniecības, kurā koncentrējušies 86 % sieviešu darbaspēka rūpniecībā, veido mazie un vidējie uzņēmumi (MVU), kas nodarbina gandrīz 58 % šī sektora darbaspēka kopumā;
- L. tā kā nodarbinātības attīstību rūpniecībā pašlaik vairāk raksturo nodarbinātības tradicionālo shēmu vērtības kritums, nevis darba apstākļu uzlabošana un karjeras perspektīvas tieši sievietēm;
- M. tā kā pastāv cieša saikne starp bērnu uzraudzības struktūru trūkumu, nepilna laika darbu, kas nav brīvprātīgs, izmantošanu un apmācības iespēju, kā arī atkārtotas profesionālās iekļaušanās atbalsta trūkumu, kas rada draudus atstāt sievietes zemāk kvalificētos amatos un bez karjeras perspektīvām;
- N. tā kā trūkst statistikas datu, kas klasificēti pēc dzimuma, attiecībā uz darbu dalījumu dažādās profesionālās kategorijās un attiecīgā atalgojuma līmeņiem rūpniecības nozarēs;
- O. tā kā veselības riski un arodslimību veidi var atšķirties vīriešiem un sievietēm, ir svarīgi analizēt un sīkāk izpētīt pašreizējās situācijas un to sekas, ņemot vērā arī ietekmi uz maternitāti;
- P. tā kā nepārtraukta arodizglītība un paātrināta apmācība paaugstina sieviešu darba ražīgumu un palielina viņu ieguldījumu tautsaimniecībā;
- Q. tā kā vajadzīga ir tikai tāda nediskriminējoša darba vide, kas veicina darbinieču un darbinieku darba ražīgumu un veido tādu vidi, kurā katrs indivīds tiek cienīts un kura mērķi tiek atzīti,
1. uzsver sieviešu lomu rūpniecībā un rosina viņu izvērššanu, ievērojot darba samaksas, darba apstākļu, karjeras perspektīvu, profesionālās apmācības vienlīdzību, kā arī ņemot vērā maternitāti un paternitāti kā sociālās pamatvērtības;
  2. mudina dalībvalstis veicināt sieviešu uzņēmējdarbības programmas rūpniecības nozarē, kā arī finansiāli atbalstīt uzņēmumus, kurus dibina sievietes;

Ceturtdiena, 2008. gada 17. janvāris

3. uzsver nepieciešamību mudināt sievietes strādāt rūpniecībā, lai pastāvīgi iegūtu jaunas prasmes, kas viņām nepieciešamas, lai gūtu panākumus profesionālajā jomā;
4. vērš uzmanību uz to, ka katrā karjeras attīstības posmā ir vairāki cēloņi, kas rada nedraudzīgu vidi attiecībā uz sievietēm rūpniecībā, piemēram, tāda darbā pieņemšanas prakse, kas *de facto* traucē sievietēm piekļūt šādam darbam, atšķirīgi standarti attiecībā uz vīriešiem un sievietēm, atšķirības augsti kvalificēta darba piešķiršanā un nevienlīdzība sieviešu un vīriešu darba samaksā; tāpēc uzskata, ka Komisijas un dalībvalstu īpašajā politikā jārisina katrs no iespējamajiem cēloņiem;
5. atzīst tādas integrētas rūpniecības politikas nepieciešamību, kas ņem vērā konkurētspēju — nepieciešamo vīzītājspēku, vienlaicīgi nodrošinot darbinieku sociālās un ekonomiskās tiesības;
6. prasa Komisijai un dalībvalstīm aicināt lielos uzņēmumus obligāti izstrādāt un ieviest apspriestus līdztiesības plānus, kā arī pēc to apspriešanas veicināt to piemērošanu mazos un vidējos uzņēmumos;
7. apstiprina, ka pienācīgas kvalitātes darba veicināšana ir neatņemama Eiropas Savienības vērtību sastāvdaļa, un prasa dalībvalstīm pieņemt efektīvus pasākumus, lai ievērotu sociālos standartus, kā arī, lai nodrošinātu pienācīgas kvalitātes darbu dažādās rūpniecības nozarēs, tādējādi nodrošinot pienācīgus ienākumus darbiniekiem, jo īpaši sievietēm, kā arī, lai nodrošinātu tiesības uz drošību un veselību darba vietā, sociālo aizsardzību un brīvību apvienoties arodbiedrībās, tādējādi lielā mērā veicinot visa veida sieviešu un vīriešu nevienlīdzības izskaušanu darbavietās;
8. prasa dalībvalstīm veikt visus nepieciešamos pasākumus, lai efektīvi novērstu sieviešu izmantošanu darbavietā, kas jo īpaši konstatēta dažās nozarēs, piemēram, tekstilrūpniecībā, lai tiktu ievērotas darbinieku, jo īpaši sieviešu tiesības un tiktu novērsts sociālais dempings;
9. uzskata, ka sieviešu loma jebkurā rūpniecības nozarē nevar tikt aplūkota, neņemot vērā rūpniecības stāvokli Eiropas Savienībā kopumā, uzdevumus, kuri ES jārisina, kā arī nepieciešamību šīm problēmām rast piemērotu risinājumu;
10. pauž gandarījumu par to, ka atbilstīgi pēdējiem publicētajiem statistikas datiem eksports uz trešām valstīm vairākās nozarēs saglabā nemainīgu proporciju attiecībā pret kopējo apgrozījumu, kas norāda uz ES konkurētspēju šajās nozarēs; tomēr pauž bažas attiecībā uz to, ka dažās dalībvalstīs nenotiek attīstība saistībā ar valsts pieprasījumu, ka pieaug imports no trešām valstīm, kā arī attiecībā uz to, ka ES joprojām samazinās darbavietu skaitu dažās nozarēs, kas bieži vien skar sievietes;
11. uzsver steidzamu pasākumu nepieciešamību, lai pilnībā un efektīvi īstenotu Direktīvu 75/117/EEK⁽¹⁾ cīņai ar algu diskrimināciju, proti, paaugstinot arodbiedrību iesaistīšanos un izstrādājot progresīvus nozaru plānus ar precīziem mērķiem, kas izbeigtu tiešu un netiešu algu diskrimināciju;
12. prasa Komisijai un dalībvalstīm veikt visus nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu aizsardzību pret seksuālo un ar dzimumu saistīto uzņēmumu;
13. uzskata, ka ļoti svarīgi ir padziļināti risināt jautājumu par tādas funkciju analīzes metodoloģijas izveidi, kas spētu nodrošināt tiesības attiecībā uz vienlīdzību sieviešu un vīriešu darba samaksā;
14. uzskata, ka ir svarīgi novērtēt tos projektus, kurus iedvesmojusi EQUAL attiecībā uz darba vērtības atjaunošanu, lai veicinātu līdztiesību, kā arī uzsver, cik svarīgi ir atbalstīt izpētes projektus, kuri padziļina funkciju analīzi, lai nodrošinātu tiesības saistībā ar sieviešu un vīriešu līdztiesību darba samaksā, un kuri ceļ cilvēku un profesiju vērtību;

⁽¹⁾ Padomes 1975. gada 10. februāra Direktīva 75/117/EEK par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu, ievērojot principu par vienlīdzīgu atalgojumu vīriešiem un sievietēm (OV L 45, 19.2.1975., 19. lpp.).

Ceturtdiena, 2008. gada 17. janvāris

15. uzsver, ka ir nepieciešams sekmēt ierosmi, kas veicinātu, ka uzņēmumos izstrādātu un ieviestu pozitīvu darbību un cilvēkresursu politiku, lai attīstītu sieviešu un vīriešu līdztiesību, izceļot arī pasākumus izpratnes veicināšanā un apmācībā, kas ļautu veidot, nodot un ieviest tādu praksi, kas guvusi panākumus organizācijās un uzņēmumos;
16. prasa Komisijai un dalībvalstīm paplašināt darbību, izpratni un uzņēmumu kontroli, ievērojot rīcības kodeksus un kritērijus, kas saistīti ar uzņēmumu sociālo atbildību ikdienas darbā, kā arī nodrošināt labākus darba apstākļus, pievēršot uzmanību stundu apmaksām, maternitātes un paternitātes tiesību ievērošanai, īpaši nodrošinot darba atsākšanu pēc bērna kopšanas atvaļinājuma, darba un ģimenes dzīves līdzsvarošanai, un prasa, lai šīs tiesības būtu noteiktas tiesību aktos; uzsver nepieciešamību veidot tādus apstākļus, kas atvieglotu ģimenes rūpju sadali;
17. ierosina nodrošināt lielāku elastīgumu darbavietā, tādējādi radot plašākas iespējas vīriešiem un sievietēm apvienot ģimenes dzīvi un profesionālo darbību; uzskata, ka darbam jāklūst daudz vieglāk pieejamam gan vīriešiem, gan sievietēm, lai tas atbilstu viņu vajadzībām, kas aizvien mainās;
18. aicina dalībvalstis ieviest labvēlīgākas un elastīgākas pensiju sistēmas, atkārtoti pauž tā nostāju pirmajā lasījumā saistībā ar priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par papildu pensijas tiesību pārvedamības uzlabošanu⁽¹⁾;
19. uzsver, ka nepieciešams drošs sociālo dienestu tīkls un elastīgas pirmskolas un pamatskolas struktūras, lai palīdzētu sievietēm, kuras strādā algotu darbu laikā, kad viņas audzina bērnus;
20. uzsver, ka gara darba diena rada darbiniekiem spriedzi un negatīvi ietekmē veselību, labklājību un apmierinātības līmeni;
21. aicina dalībvalstis izrādīt atzinību uzņēmumiem, kuri darbojas sieviešu un vīriešu līdztiesības labā, kā arī veicina profesionālās un ģimenes dzīves apvienošanu, lai sekmētu paraugprakses izplatīšanu šajā jomā;
22. uzsver nepieciešamību nodrošināt, ka pieņemtie pasākumi saistībā ar darba, ģimenes un privātās dzīves apvienošanu nerada dalījumu vai stereotipu veidošanu attiecībā uz vīriešu/sieviešu lomu, un atbilst Ceļveža sieviešu un vīriešu līdztiesībā (2006.—2010. gadam) prioritātēm, jo īpaši attiecībā uz sieviešu pilnīgu un vienlīdzīgu iekļaušanu darba tirgū un viņu ekonomisko neatkarību, aicina dalībvalstis nodrošināt vispārēju piekļuvi sociāliem pakalpojumiem, siltām, bērnuudārzēm, bērnu brīvā laika nodarbībām un atbalstam vecāka gādāģājuma cilvēkiem, ko pretējā gadījumā visbiežāk nodrošina sievietes; aicina tehniski un, ja iespējams, finansiāli efektīvi atbalstīt vai stimulēt darba devējus MVU ieviest šo politiku un praksi;
23. uzsver, ka, apkarojot sieviešu diskrimināciju, jo īpaši nodarbinātības pieejamības, darba algas, darba apstākļu, profesionālās izaugsmes un arodapmācības jomā, ļoti svarīgi ir risināt sarunas un slēgt kolektīvos līgumus;
24. aicina Komisiju un nozaru sociālos partnerus noteikt tādus augstus veselības aizsardzības kritērijus darbā, kas ņem vērā dzimumu līdztiesības aspektu, jo īpaši attiecībā uz maternitātes aizsardzību, gan pētniecības līmeni, gan kontroles un piesardzības pasākumu līmeni; atzīmē, ka sievietes pārāk daudz strādā nozarēs, kurās kustību atkārtotāšanās izraisa arodslimības, piemēram, muskuļu un kaulu sistēmas traucējumus, kā arī to, ka šīm patoloģijām jāvelta īpaša uzmanība;
25. mudina Komisiju un dalībvalstis pētījumos, sabiedrības aptaujās un pētījumos par sabiedrību vairāk uzmanības veltīt dzimuma jautājumiem;

(1) Pieņemtie teksti, 20.6.2007., P6_TA(2007)0269.

Ceturtdiena, 2008. gada 17. janvāris

26. uzsver, ka lielākajā daļā pētījumu par nabadzīgo cilvēku darbu norādīts, ka mājsaimniecības, kurās ir viens apgādnieks, jo īpaši, ja šis apgādnieks ir sievietes, nabadzība skar īpaši; uzsver, ka nabadzības un sociālās atstumtības izskaušanai joprojām jābūt Eiropas Savienības politikas prioritātei; aicina Komisiju un dalībvalstis precizēt un sasniegt vērienīgo mērķi mazināt nabadzīgo darbinieku skaitu Eiropā;
27. prasa Komisijai sekmēt sievietēm paredzētas arodapmācības programmas un politiku, tostarp pamatprasmju apgūšanu informātikā, lai stiprinātu viņu klātbūtni dažādās darbības nozarēs, ņemot vērā pieejamos finanšu resursus vietējā, valsts un Kopienas līmenī, kā arī vairāk mudinot gan lielos uzņēmumus, gan MVU pielietot šo politiku un programmas;
28. prasa Komisijai sniegt lielāku atbalstu profesionālajai apmācībai, kas paredzēta sievietēm mazajos un vidējos rūpniecības uzņēmumos, kā arī atbalstīt pētniecību un jauninājumus saskaņā ar Septīto pamatprogrammu un Eiropas Mazo uzņēmumu hartas noteikumiem kā tie apstiprināti Santamarija da Feiras 2000. gada 19. un 20. jūnija Eiropadomes prezidentūras secinājumu III pielikumā;
29. prasa Komisijai atbalstīt izglītību, augstāko izglītību un arodapmācību; uzsver, ka izglītība ir svarīgs līdzeklis, lai sievietes varētu saglabāt pozīcijas darba tirgū, kas sadalīts pēc dzimuma kritērija;
30. prasa, lai pēc iespējas plašāk tiktu izplatīts Eiropas Tehnoloģiskās platformas stratēģisko pētījumu rīcības plāns tekstilrūpniecībai un apģērbu ražošanai, kā arī neatlaidīgi prasa visām iesaistītajām pusēm attīstīt novatoriskas tehnoloģijas un uzņēmumu modeļus, kas nodrošinātu līdzsvarotu sieviešu un vīriešu līdzdalību visos līmeņos;
31. pauž nožēlu par sieviešu nelielo līdzdalību sociālo partneru organizācijās, aicinot tās palielināt sarunu partneru un par kolektīvajiem līgumiem atbildīgo personu apmācību par dzimumu līdztiesību un noteikt kvantitatīvus un kvalitatīvus kritērijus sieviešu līdzdalībai lēmējstruktūrās;
32. prasa Komisijai un dalībvalstīm sekmēt līdzsvarotu sieviešu un vīriešu līdzdalību uzņēmumu valdēs, jo īpaši, ja valsts ir šo uzņēmumu akcionārs;
33. uzsver, ka ir nepieciešams sekmēt sieviešu tīklu veidošanu atsevišķos uzņēmumos, kā arī starp uzņēmumiem, kas darbojas vienā rūpniecības nozarē, un starp dažādām rūpniecības nozarēm;
34. pauž nožēlu par sieviešu nelielo līdzdalību augsto tehnoloģiju nozarē un uzsver operatīvu izglītības un apmācību programmu zinātnē un tehnoloģijā nozīmi, nodrošinot sievietēm dažādās dalībvalstīs apmācību piedāvājumu kvalitāti un dažādību, kā arī zinātnisku un tehnoloģisku pētījumu sekmēšanu jaunietēm;
35. prasa dalībvalstīm un Komisijai izstrādāt un ieviest stratēģijas, lai novērstu atšķirības darba vidē un karjeras iespējās sievietēm, kas strādā zinātnes vai tehnoloģiju jomās;
36. uzskata, ka ir svarīgi izplatīt esošo labo praksi attiecībā uz sieviešu līdzdalību rūpnieciskajā pētniecībā un augsti tehnoloģiskajā rūpniecībā; šajā sakarā uzsver, ka ir ļoti svarīgi sekmēt vadošo darbinieku izpratni par dzimuma jautājumiem rūpniecības uzņēmumos, kuros strādā maz sieviešu, to īstenojot skaitļos izteiktos mērķos;
37. mudina dalībvalstis un Komisiju visās saistītajās politikās gan nodarbinātības un arodapmācības, gan veselības un darba drošības jomā ņemt vērā sieviešu īpašo situāciju rūpniecībā, jo īpaši nozarēs, kuras ietekmējuši strukturāli pārveidojumi un pasākumi pasaules tirdzniecības jomā;

Ceturtdiena, 2008. gada 17. janvāris

38. uzsver nepieciešamību no jauna apmācīt sievietes, kam nācies pārtraukt karjeru, un tādējādi uzlabot viņu nodarbinātības iespējas; prasa dalībvalstīm palielināt mūžapmācības iespēju;
39. atzīst, ka dažus reģionus raksturo augsta tekstilizstrādājumu un apģērbu nozares uzņēmumu koncentrācija, kuri ir ļoti atkarīgi no sieviešu darba, jo īpaši ES mazāk labvēlīgos reģionos; prasa pievērst īpašu uzmanību tieši preču importam no trešām valstīm;
40. uzsver nepieciešamību atbalstīt nelabvēlīgo reģionu attīstību, kā arī to teritoriju attīstību, kuras nemiēģi cieš no strukturāli nelabvēlīgas situācijas, attālāko reģionu un nesenās deindustrializācijas un rūpniecības pārstrukturēšanas skarto teritoriju attīstību, lai stiprinātu ekonomisko un sociālo kohēziju, kā arī sieviešu sociālo iekļaušanu šajās teritorijās un reģionos;
41. uzskata, ka pārvietošana ir skārusi tās rūpniecības nozares, kurās nodarbināts liels skaits sieviešu darbaspēka, piemēram, tekstilrūpniecību, apģērbu un apavu ražošanu, elektroinstalāciju ražošanu, keramikas, elektrisko un elektronisko iekārtu ražošanu, kā arī dažādās pārtikas rūpniecības nozares, ka šī situācija, kas rada bezdarbu un apdraud ekonomisko un sociālo kohēziju, vissmagāk skar tās dalībvalstis, kuru tautsaimniecība ir vājāk attīstīta;
42. uzsver nepieciešamību uzraudzīt uzņēmumu pārvietošanu ES dalībvalstīs un pārorientēt Kopienas fondu piešķiršanas politiku tā, lai nodrošinātu nodarbinātību un reģionu attīstību;
43. aicina nepiešķirt Kopienas atbalstu tiem uzņēmumiem, kuri pēc atbalsta saņemšanas vienā dalībvalstī pārceļ savu ražošanu uz citu dalībvalsti, pilnībā neizpildot visus ar attiecīgo dalībvalsti noslēgtos līgumus;
44. iesaka Komisijai uzmanīgi sekot pašreizējai rūpniecības uzņēmumu slēgšanas un pārvietošanas procedūrai, nelikumību gadījumos pieprasot piešķirtā atbalsta atmaksāšanu;
45. aicina dalībvalstis un Komisiju ņemt vērā dzimuma aspektu, piešķirot atbalstu no Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda, lai šo atbalstu saņemtu nozares, kurās intensīvi tiek izmantots sieviešu darbaspēks;
46. uzsver nepieciešamību pievērst īpašu uzmanību kontrolētajām strukturālajām izmaiņām tekstilrūpniecības nozarē, kā arī nepieciešamībai virzīt un mudināt sievietes iegūt papildu apmācību, lai paaugstinātu viņu nodarbinātības iespēju attiecībā uz tām rūpniecības nozarēm, kas strauji attīstās;
47. uzsver tādu Kopienas programmu nozīmi, kas veicina preču zīmju radīšanu, ražojumu izcelsmes norāžu aizsardzību un tādu Kopienas preču popularizēšanu ārpus tās robežām, ko ražo nozarēs, kurās tiek nodarbinātas galvenokārt sievietes, jo īpaši profesionālajos un starptautiskajos gadatirgos, rosinot sieviešu darbu un nodrošinot viņu nodarbinātību;
48. uzskata, ka pasākumos, kas veicami Komisijai, jo īpaši saistībā ar Pasaules Tirdzniecības organizācijas (PTO) sarunām, ir jāņem vērā katras nozares situācija un īpašās iezīmes, iespējas un problēmas, ar kurām saskaras katra nozare, un grūtības katrā dalībvalstī, jo īpaši sieviešu nodarbinātības un viņu tiesību jomā;
49. uzsver darbinieču un darbinieku tiesību aizsardzību rūpniecības uzņēmumu pārstrukturizācijas procesos, nepieciešamību to strukturām, jo īpaši Eiropas uzņēmumu padomēm, visā šo procesu norises laikā pilnīgi nodrošināt informācijas pieejamību un neapstrīdamu ieviešanas iespēju, tostarp veto tiesības, un nosakot darba ņēmējiem radušos zaudējumu atlīdzības kritērijus gadījumā, ja uzņēmumi neievēro savas līgumsaistības;
50. uzskata, ka ir svarīgi atvieglot darbinieku atgriešanos darbā pēc pārtraukuma karjerā;
51. uzdod tā priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei un Komisijai.